

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om fortrinsret i tilfælde af konkurs m. v.

Fremsat den 12. december 1968 af *justitsministeren*.

§ 1.

I § 34, stk. 5, i lov af 14. april 1905 (nr. 225 i Lovtidende fra 1906) om tvangsaktkord uden for konkurs ændres „de i konkursloven af 25. marts 1872 § 34 nævnte fordringer, men forud for simpel personlig gæld i skyldnerens konkursbo, dersom konkurs påfølger i løbet af 3 måneder efter den offentlige akkordforhandlings ophør“ til: „reglerne i konkurslovens § 32“.

§ 2.

1. I § 42, stk. 1, i lov om statens regnskabsvæsen og revision, jfr. lovbekendtgørelse nr. 178 af 21. maj 1937, udgår „hvorimod det har sit forblivende ved den statskassen ifølge § 33 i lov om konkurs af 25. marts 1872 hjemlede fortrinsret i kassebetjentenes boer“.

2. Danske Lov 5-14-37 og § 50 i forordning af 8. juli 1840 angående det offentlige kasse- og regnskabsvæsen i almindelighed ophæves.

§ 3.

1. I § 2 i forordning af 8. juli 1840 angående amtstueoppebørslerne m. v. ophæves 3. og 4. pkt., og i 5. pkt., udgår „såvel“ og „som personlige“.

2. I § 42, stk. 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten, som ændret senest ved lov nr. 200 af 3. juni 1967, udgår „og der haves for dette samme fortrinsret som for skatter“.

3. I § 10, stk. 1, 3. pkt., i lov nr. 24 af 28. januar 1966 om ejendomsskyld til staten ind-

Justitsmin. j. nr. 1968. 40002-8.

sættes efter „pante- og fortrinsret“: „i vedkommende ejendom“.

4. I § 14 C, stk. 4, i lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 491 af 19. december 1967, ophæves 3. pkt.

5. I § 8, stk. 3, 3. pkt., i lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 16 af 16. januar 1968, udgår „og der haves for dette samme fortrinsret som for skatter“.

6. I § 22, stk. 3, i lov om sømandsskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 160 af 8. maj 1968, udgår „staten har for sit krav fortrinsret på samme måde som for forfalden skat, ligesom“.

7. § 69, stk. 3, i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 265 af 28. juni 1968, ophæves.

§ 4.

I toldloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 198 af 22. maj 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 80, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

2. Afsnitbetegnelsen foran § 101 affattes således:

„G. Oplagshaverens død eller konkurs“.

3. § 101 affattes således:

„§ 101. Når en oplagshaver dør eller hans bo tages under konkursbehandling, skal skifteretten straks give underretning

herom til toldvæsenet, som derefter omgående skal meddele retten, hvad boet er skyldig til toldkassen,"

4. § 160, stk. 2, ophæves.

§ 5.

I afgiftslovgivningen ophæves:

1. Lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 160 af 4. maj 1965, § 14, stk. 1.

2. Lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 151 af 30. april 1966, som ændret ved lov nr. 183 af 26. maj 1967, § 14, stk. 7.

3. Lov om forskellige forbrugsafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 17. august 1967, § 21, stk. 1 og stk. 3.

4. Lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 357 af 17. august 1967, §§ 11 og 14, stk. 1.

5. Lov om afgift af spiritus, vin og øl, jfr. lovbekendtgørelse nr. 369 af 6. september 1967, som ændret ved lov nr. 66 af 15. marts 1968, § 6, stk. 2, § 24, stk. 2, § 32, § 43 og § 51, stk. 1.

6. Lov om tobaksafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 370 af 6. september 1967, som ændret ved lov nr. 67 af 15. marts 1968, § 29, stk. 1 og stk. 3.

7. Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 371 af 6. september 1967, § 23, stk. 1 og stk. 3.

8. Lov om afgift af konsum-is, jfr. lovbekendtgørelse nr. 372 af 6. september 1967, § 6, stk. 3 og 4.

9. Lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 373 af 6. september 1967, § 27, stk. 1 og stk. 3.

10. Lov om almindelig omsætningsafgift, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 3. januar

1968, som ændret senest ved lov nr. 200 af 31. maj 1968, § 24, stk. 2.

11. Lov om afgift af benzin, jfr. lovbekendtgørelse nr. 33 af 20. februar 1968, § 4, stk. 3, 2. pkt.

§ 6.

I § 19, stk. 5, i lov nr. 118 af 3. maj 1961 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst, som ændret senest ved lov nr. 247 af 9. juni 1967, ophæves 2. pkt.

§ 7.

1. I § 28, stk. 4, i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 53 af 28. februar 1967, som ændret senest ved lov nr. 248 af 13. juni 1968, ophæves 3. pkt.

2. I lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968, affattes § 19, stk. 1, 2. pkt., således:

„Såfremt arbejdsgiveren skal udrede ydelserne efter loven, kan fordringerne herpå ved direktoratets foranstaltning inddrives ved udpantning“.

§ 8.

1. I medhjælperlov nr. 156 af 31. maj 1961, som ændret ved lov nr. 149 af 13. maj 1964, ophæves § 30.

2. I lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 131 af 29. april 1964, ophæves § 2 a, stk. 4, og § 3, stk. 5.

§ 9.

Loven træder i kraft den 1. juni 1969.

§ 10.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. § 1 og § 2 kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget knytter sig til forslaget til lov om ændring af lov om konkurs m. v. (konkursordenen). Ved dette forslag gennemføres nye regler om konkursordenen, d. v. s. de regler, der fastlægger, i hvilken rækkefølge fordringer skal fyldestgøres i tilfælde af skyldnerens konkurs. Forslaget indebærer, at en lang række separatist- og fortrinsrettigheder, som har hjemmel dels i konkursloven, dels i den øvrige lovgivning, bortfalder. Bortset fra forslagets § 1 tager det foreliggende lovforslag alene sigte på at foretage de lovændringer, som nødvendigøres af ophævelsen af de separatist- og fortrinsrettigheder, som er hjemlet i andre love end konkursloven.

Forslaget bygger på §§ 2-6 i det lovudkast, som er optaget i konkurslovsudvalgets betænkning om konkursordenen (nr. 423/1966), jfr. betænkningen s. 6-8 og s. 37-39.

Om de økonomiske konsekvenser af forslaget henvises til bemærkningerne til forslaget til lov om ændring af lov om konkurs m. v.

I *bilaget* til lovforslaget er de gældende lovbestemmelser og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen tager sigte på at give fortrinsret for omkostninger i forbindelse med offentlig akkordforhandling og for gæld, som herunder stiftes med samtykke af en af skifteretten dertil beskikket mand.

Bestemmelsen svarer til lovudkastets § 2.

Til § 2.

Ved bestemmelsen ophæves fortrinsretten for fordringer vedrørende betroede midler mod offentlige kassebetjente eller andre, som i medfør af et offentligt hverv sidder inde med midler. Bestemmelsen svarer til lovudkastets § 3.

Til § 3.

Ved bestemmelsen ophæves konkursprivilegiet for skatter. Bestemmelsen svarer til lovudkastets § 4 med de ændringer, som er en følge af senere ændringer i skattelovgivningen.

Til § 4.

Ved bestemmelsen ophæves separatist- og fortrinsretten for krav på told.

Til § 5.

Ved bestemmelsen ophæves statens separatist- og fortrinsret for krav på afgifter. Bestemmelsen svarer til lovudkastets § 5, stk. 2, med de ændringer, som er en følge af senere ændringer i afgiftslovgivningen. Ophævelsen omfatter tillige de lovbestemmelser, hvorved der hjemles leverandører af visse afgiftspligtige varer privilegium for afgiftsbeløbet i aftagerens konkursbo. Regler herom er i stedet optaget i forslaget til lov om ændring af konkursloven, jfr. forslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Til § 6.

Ved bestemmelsen afskaffes fortrinsretten for de afgifter, som efter § 19, stk. 1-4, i loven om midler til bekæmpelse af plantesygdomme m. v. kan pålignes fabrikanter, forhandlere m. v. I lovudkastet er bestemmelsen optaget i § 5, stk. 2.

Til § 7.

Ved bestemmelsen i *nr. 1* ophæves privilegiet for arbejdsgiverens bidrag til arbejdsløshedsforsikringen. I lovudkastet er bestemmelsen optaget i § 5, stk. 2.

Efter *nr. 2* ophæves det privilegium, som efter ulykkesforsikringsloven tilkommer en tilskadekommen forsikringsberettiget eller hans efterladte for erstatningskrav mod arbejdsgivere, som ikke har opfyldt deres forsikringspligt efter loven. Bestemmelsen svarer til lovudkastets § 5, stk. 3.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til lovudkastets § 6. Bestemmelsen er en konsekvens af ønsket om at samle alle bestemmelser om prioritetsordenen i konkursloven.

Samtidig foreslås det at ophæve bestemmelsen i medhjælperlovens § 30, 2. pkt., hvorefter medhjælperens krav, når et bestående arbejdsforhold fortsættes med boet, er massekrav, jfr. nærmere betænkningen s. 33-39.

Til § 10.

De lovbestemmelser, som nævnes i § 1 og § 2, gælder for Færøerne. Som foran anført har de ændringer, som foreslås i disse bestemmelser, sammenhæng med de foreslåede ændringer i konkursloven. På lignende måde, som det er tilfældet for forslaget til lov om ændring af konkursloven, jfr.

dette lovforslags § 4, foreslås det derfor, at § 1 og § 2 i det foreliggende lovforslag skal kunne sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som landdelens særlige forhold tilsiger.

De love, som nævnes i §§ 3-8, gælder ikke for Færøerne.

Bilag.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i lovforslagets §§ 1-8 nævnte bestemmelser i den nugældende formulering, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

Lov af 14. april 1905 (nr. 225 i Lovtidende fra 1906) om tvangsakkord uden for konkurs.

§ 34, stk. 5. Krav på de ovenfor nævnte vederlag og krav på godtgørelse for udgifter ved offentlig akkordforhandling og forberedelse dertil berøres, selv om de er opståede før den offentlige akkordforhandlings begyndelse, uanset bestemmelsen i § 29, ikke af akkorden og giver, når akkordforhandling efter denne lov har været begyndt derved, at skifteretten har taget skyldnerens derom fremsatte andragende til følge, ret til dækning efter de i konkursloven af 25. marts 1872 § 34 nævnte fordringer, men forud for simpel personlig gæld i skyldnerens konkursbo, dersom konkurs påfølger i løbet af 3 måneder efter den offentlige akkordforhandlings ophør.

Lov om statens regnskabsvæsen og revision, jfr. lovbekendtgørelse nr. 178 af 21. maj 1937.

§ 42, stk. 1. Fra det tidspunkt, da loven i sin helhed træder i kraft, bortfalder for statens regnskabsføreres og kassebetjentes vedkommende bestemmelserne i lov nr. 3 af 7. januar 1898 om sikkerhedsstillelse af dem, der har offentlige oppebørsler, og forordningen af 8. juli 1840 angående det offentlige kasse- og regnskabsvæsen i almindelighed, derunder den ved sidstnævnte forordning hjemlede panteret i kassebetjentenes ejendele, hvorimod det har sit forblivende ved den statskassen ifølge § 33 i lov om konkurs af 25. marts 1872 hjemlede fortrinsret i kassebetjentenes boer.

Danske lov 5-14-37.

Haver den afdøde haft noget af kongens indkomster, eller midler under hænder, og derfor bør at gøre regnskab, eller været værge for umyndige, skolis eller fattigvis forstander, eller kirkeværger, da skal den

Forslaget.

§ 1.

I § 34, stk. 5, i lov af 14. april 1905 (nr. 225 i Lovtidende fra 1906) om tvangsakkord uden for konkurs ændres „de i konkursloven af 25. marts 1872 § 34 nævnte fordringer, men forud for simpel personlig gæld i skyldnerens konkursbo, dersom konkurs påfølger i løbet af 3 måneder efter den offentlige akkordforhandlings ophør“ til: „reglerne i konkurslovens § 32“.

§ 2.

I § 42, stk. 1, i lov om statens regnskabsvæsen og revision, jfr. lovbekendtgørelse nr. 178 af 21. maj 1937, udgår „hvorimod det har sit forblivende ved den statskassen ifølge § 33 i lov om konkurs af 25. marts 1872 hjemlede fortrinsret i kassebetjentenes boer“.

2. Danske Lov 5-14-37 og § 50 i forordning af 8. juli 1840 angående det offentlige kasse- og regnskabsvæsen i almindelighed ophæves.

*Gældende formulering.**Forslaget.*

giæld, som han i så måder skyldig befindis, først af boens midler udgiøris uden nogen afkortning; dernæst bør husleje, landgiælde, skat, forstrekning til bøndernes avlings forsettelse, gårdfæld, så og et års tienistefolkis løn betalis; men hvis nogen ampts skriver, eller den, som kongens skatter skal oppebære, lader stå nogen kongens skatter over et halft år i det længste, da kand han derfor ikke have nogen prioritet enten hos bonden, eller proprietarium.

Forordning af 8. juli 1840 angående det offentlige kasse- og regnskabsvæsen i almindelighed.

§ 50. *Om fortrinsret uden pant for oppebørsler.*

Hos de enkelte i foregående § 48 som frtagne fra at underkastes den stiltiende pantet omtalte embedsmænd, såvel som hos stiftsøvrigheder, bestyrere af fattig- og skolekasser, overformyndere i kjøbstæderne, godsejere eller godsbesiddere, for så vidt de som sådanne ere skifteforvaltere eller overformyndere, og enhver anden, der som embedsmand, eller ifølge ham af det offentlige pålagt pligt, har at oppebære eller forvalte nogen deel af statens, kommuners, stiftelsers eller enkelte personers midler, for så vidt stiltiende panteret for disse ikke efter fornævnte § 48 kan giøres giældende, skulle de krav, der reise sig fra de således betroede midler, ligemed den første klasse af de i lovens 5-14-37 nævnte privilegerede fordringer, nyde fortrinsret fremfor simple chirographariske fordringer, og fremfor de, efterat Pl. 23. juli 1819 bekiendtgjordes, erhvervede fordringer, der ere forbundne med underpant, når dette ikke består i faste eiendomme.

Forordning af 8. juli 1840 angående amtstueoppebørslerne m. v.

§ 2. *Om den fortrinsret, der tilkommer vedkommende kasser for skatter og afgifter.*

For så vidt skatterne og afgifterne, hvad enten de ere stående eller de årligen eller extraordinairt pålignes, ere at anse som reelle, så at de ere lignede på eller svares af

§ 3.

1. I § 2 i forordning af 8. juli 1840 angående amtstueoppebørslerne m. v. ophæves 3. og 4. pkt., og i 5. pkt., udgår „såvel“ og „som personlige“.

Gældende formulering.

faste eiendomme (til hvilke eiendomme også tiender regnes), hefte de på de eiendomme, hvoraf de ere forfaldne, med fortrinsret endog fremfor pantefordringer. Løvrigt følge de indbyrdes i den orden, at bankheftelsesrenterne først bliver at udrede, dernæst kongens egne skatter og afgifter, lige med hvilke også amtsforvalterens skriverpenge regnes, derpå brandhjelpspengene og endeligen samtlige kommuneafgifter, hvorhos det dog er en selvfølge, at vedkommende tiendetageres fortrinsret i overensstemmelse med Fr. 8. jan. 1810 § 29, litr. C., er dem forbeholden. Ere skatterne og afgifterne derimod alene personlige, forbliver det ved den fortrinsret, lovens 5-14-37, i forbindelse med Pl. 23. juli 1819 (resol. 7. juli) samt Pl. 14. maj 1834, tillægger skatter. Skulle det nogensinde hænde sig, at de reelle skatter og afgifter ikke kunne dækkes ved realisation af de faste eiendomme, hvorpå de hefte, bliver det, der af disse ei måtte komme til udredning, da at anse som personlig skat, og har da samme fortrinsret, som tilkommer dette slags skatter. Den her omhandlede fortrinsret skulle dog såvel reelle som personlige skatter og afgifter herefter ikkun nyde for 2 år fra den tid af, at de forfaldne til betaling; men den holdes i kraft, når restancerne, i det sildigste inden 3 måneder efter bemeldte 2 års udløb, ere beordrede fogden til inddrivelse, og forretningen siden forsvarligen er fortsat, eller når skyldneren inden samme tid er død eller har opgivet sit bo, og dette er taget under skiftebehandling. Efterat fortrinset er tabt, betragtes fordringen alene som en simpel fordring hos skyldneren. De restancer af skatter og afgifter, som ere pådragne, inden nærværende anordning træder i kraft, beholde derimod, indtil de betales, deres fortrinsret således, som lovgivningen hidtil har hiemlet dem.

Lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten.

§ 42. stk. 3. Beløbet kan inddrives ved udpantning, og der haves for dette samme fortrinsret som for skatter.

Forslaget.

2. I § 42, stk. 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten, som ændret senest ved lov nr. 200 af 3. juni 1967, udgår „og der haves for dette samme fortrinsret som for skatter“.

Gældende formulering.

Lov nr. 24 af 28. januar 1966 om ejendomsskyld til staten.

§ 10, stk. 1. Den fikserede ejendomsskyld til staten opkræves i København, Frederiksberg og købstæderne sammen med de kommunale ejendomsskatter og i øvrigt sammen med de amtskommunale ejendomsskatter. Bestemmelserne i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, kap. V (skatternes forfaldtid og erlæggelse m. v.), finder tilsvarende anvendelse for ejendomsskylden til staten. Med hensyn til pante- og fortrinsret for ejendomsskylden til staten har det dog sit forblivende ved lovgivningens hidtidige regler. Indbetalingen i statskassen af den opkrævede ejendomsskyld foretages efter de hidtil gældende bestemmelser.

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 491 af 19. december 1967.

§ 14 C, stk. 4. Undlader det i stk. 3 nævnte institut helt eller delvis at indeholde afgift, er instituttet over for statskassen umiddelbart ansvarlig for betaling af det manglende beløb, medmindre det godtgør, at det ikke har udvist forsømmelighed ved iagttagelsen af afgiftsbestemmelserne. Institutet hæfter over for statskassen for betaling af de indeholdte afgiftsbeløb. Staten har samme fortrinsret for kravet mod instituttet som for skatter. Beløbene kan inddrives ved udpantning efter reglerne om inddrivelse af skyldige skatter.

Lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 16 af 16. januar 1968.

§ 8, stk. 3. Oplyses det, at en skatteyder ikke har været beskattet af sin fulde indkomst, og der i den anledning i medfør af de til enhver tid gældende bestemmelser i statsskattelovgivningen afkræves ham efterbetaling af for lidt erlagt skat til staten, kan der, selv om ansættelsen af den skattepligtige indtægt ikke ændres, også afkræves skatteyderen efterbetaling af det beløb, som han ifølge det oplyste har erlagt for lidt i skat til kommunen. Størrelsen af det beløb,

Forslaget.

3. I § 10, stk. 1, 3. pkt., i lov nr. 24 af 28. januar 1966 om ejendomsskyld til staten indsættes efter „pante- og fortrinsret“: „i vedkommende ejendom“.

4. I § 14 C, stk. 4, i lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 491 af 19. december 1967, ophæves 3. pkt.

5. I § 8, stk. 3, 3. pkt., i lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 16 af 16. januar 1968, udgår „og der haves for dette samme fortrinsret som for skatter“.

Gældende formulering.

der skal efterbetales, bliver i mangel af almindelig overenskomst at fastsætte ved domstolene. Beløbet kan inddrives ved udpantning, og der haves for dette samme fortrinsret som for skatter.

Lov om sømandsskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 160 af 8. maj 1968.

§ 22, stk. 3. Rederiet eller anden arbejdsgiver hæfter over for statskassen for de tilbageholdte sømandsskattebeløb, og staten har for sit krav fortrinsret på samme måde som for forfalden skat, ligesom kravet kan inddrives ved udpantning hos rederiet eller arbejdsgiveren efter de for udpantning for skatter gældende regler.

Lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 265 af 28. juni 1968.

§ 69, stk. 3. Det offentlige har samme fortrinsret for kravet mod den indeholdelsespligtige som for skatter.

Toldloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 198 af 22. maj 1968.

§ 80, stk. 3. Oplagshaveren hæfter for told og afgifter af de oplagte varer, jfr. dog bestemmelsen i § 129, punkt 17. For skyldige beløb har toldvæsenet samme fortrinsret i de oplagte varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagvarer, jfr. § 101.

Afsnitbetegnelsen foran § 101 er sålydende:

G. Toldvæsenets sikkerhed.

§ 101. Til sikkerhed for tolden af varer, som betros en oplagshaver på kreditoplag, er statskassen separatist i samtlige på oplaget beroende varer, nogle for alle og alle for nogle, og uanset ejerforholdet, ligesom statskassen har fortrinsret til betaling af samtlige oplagshaverens øvrige ejendomme, varer eller effekter, jfr. konkurslovens § 33, 2 c.

Forslaget.

6. I § 22, stk. 3, i lov om sømandsskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 160 af 8. maj 1968, udgår „staten har for sit krav fortrinsret på samme måde som for forfalden skat, ligesom“.

7. § 69, stk. 3, i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 265 af 28. juni 1968, ophæves.

§ 4.

I toldloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 198 af 22. maj 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 80, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

2. Afsnitbetegnelsen foran § 101 affattes således:

„G. Oplagshaverens død eller konkurs“.

3. § 101 affattes således:

„§ 101. Når en oplagshaver dør eller hans bo tages under konkursbehandling, skal skifteretten straks give underretning herom til toldvæsenet, som derefter omgående skal meddele retten, hvad boet er skyldig til toldkassen.“

Gældende formulering.

Stk. 2. Skønner toldvæsenet ved sit eftersyn af lagerbeholdningen, at værdien af denne ikke er tilstrækkelig til at dække toldskylden, jfr. § 97, stk. 5, har toldvæsenet ret til, såfremt der ikke er eller bliver stillet betryggende sikkerhed for skylden, at tage beholdningen under toldforsegling og straks at lade de tilbageholdte varer bortsælge ved offentlig auktion.

Stk. 3. Når en oplagshaver dør eller hans bo tages under konkursbehandling, påhviler det skifteretten straks at give underretning herom til toldvæsenet, som derefter omgående skal meddele retten, hvad boet er skyldig til toldkassen. Toldvæsenet er berettiget til at tage oplagsvarerne under toldlukke, og medmindre der stilles betryggende sikkerhed for toldskylden, kan toldvæsenet lade varerne bortsælge ved offentlig auktion.

§ 160, stk. 2. Toldvæsenet har i øvrigt for alle skyldige told- og afgiftsbeløb samme fortrinsret til betaling som for tolden af kreditoplagsvarer, jfr. § 101.

Lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 160 af 4. maj 1965.

§ 14. Statskassen er privilegeret fordringshaver for skyldig afgift med påløbne renter og omkostninger overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c.

Lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 151 af 30. april 1966.

§ 14, stk. 7. Statskassen er privilegeret fordringshaver for afgiftens beløb overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872, § 33, 2, c.

Lov om forskellige forbrugsafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 17. august 1967.

§ 21. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige

Forslaget.

4. § 160, stk. 2, ophæves.

§ 5.

I afgiftslovgivningen ophæves:

1. Lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 160 af 4. maj 1965, § 14, stk. 1.

2. Lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 151 af 30. april 1966, som ændret ved lov nr. 183 af 26. maj 1967, § 14, stk. 7.

3. Lov om forskellige forbrugsafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 17. august 1967, § 21, stk. 1 og stk. 3.

Gældende formulering.

varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer; jfr. toldlovens § 101.

Stk. 3. I tilfælde, hvor den handlende, der har modtaget afgiftspligtige varer til videre salg, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør den samme privilegerede stilling for afgiftens beløb, som i henhold til stk. 1, 1. punktum, tilkommer statskassen, for de varer, der er leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.

Lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 357 af 17. august 1967.

§ 11. I tilfælde, hvor en handlende eller en frisørvirksomhed, der har modtaget afgiftsberigtigede varer, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør den samme privilegerede stilling for afgiftens beløb, som i henhold til lovgivningen tilkommer statskassen, for de varer, der er leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.

§ 14, stk. 1. Statskassen er privilegeret fordringshaver for afgiftens beløb overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer; jfr. toldlovens § 101.

Lov om afgift af spiritus, vin og øl, jfr. lovbekendtgørelse nr. 369 af 6. september 1967.

§ 6, stk. 2. Samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs § 51, stk. 1, 1. punktum, tillægges virksomheder, der har kreditlager efter nærværende paragrafs stk. 1, og virksomheder, der har den i § 1 i lov nr. 185 af 11. juni 1954 omhandlede tilslutning, for så vidt angår afgiften af såvel indenlandsk som indført spiritus, som af

Forslaget.

4. Lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 357 af 17. august 1967, §§ 11 og 14, stk. 1.

5. Lov om afgift af spiritus, vin og øl, jfr. lovbekendtgørelse nr. 369 af 6. september 1967, som ændret ved lov nr. 66 af 15. marts 1968, § 6, stk. 2, § 24, stk. 2, § 32, § 43 og § 51, stk. 1.

Gældende formulering.

den pågældende virksomhed er afsat til videre forhandling, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes udlevering.

§ 24, stk. 2. Der tillægges virksomheder, der afsætter øl til videre forhandling, samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs § 51, stk. 1, 1. punktum, for så vidt angår afgiften af øl, som er afsat til videre forhandling, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes levering.

§ 32. Der tillægges de i henhold til § 27 afgiftspligtige virksomheder samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs § 51, stk. 1, 1. punktum, for så vidt angår afgiften af varer, der er afsat (udleveret) til de efter afsnit IV, C, anmeldte virksomheder eller til videre forhandling, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes afsætning (udlevering).

§ 43. Der tillægges de i henhold til § 33 afgiftspligtige virksomheder samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs § 51, stk. 1, 1. punktum, for så vidt angår afgiften af varer, der er afsat (udleveret) til de efter afsnit IV, C, anmeldte virksomheder eller til videre forhandling i detailsalg, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes afsætning (udlevering).

§ 51, stk. 1. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldlovens § 101.

Forslaget.

Den pågældende virksomhed er afsat til videre forhandling, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes udlevering.

Der tillægges virksomheder, der afsætter øl til videre forhandling, samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs § 51, stk. 1, 1. punktum, for så vidt angår afgiften af øl, som er afsat til videre forhandling, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes levering.

Der tillægges de i henhold til § 27 afgiftspligtige virksomheder samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs § 51, stk. 1, 1. punktum, for så vidt angår afgiften af varer, der er afsat (udleveret) til de efter afsnit IV, C, anmeldte virksomheder eller til videre forhandling, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes afsætning (udlevering).

Der tillægges de i henhold til § 33 afgiftspligtige virksomheder samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs § 51, stk. 1, 1. punktum, for så vidt angår afgiften af varer, der er afsat (udleveret) til de efter afsnit IV, C, anmeldte virksomheder eller til videre forhandling i detailsalg, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes afsætning (udlevering).

Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldlovens § 101.

Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldlovens § 101.

Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldlovens § 101.

Gældende formulering.

Lov om tobaksafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 370 af 6. september 1967.

§ 29. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldlovens § 101.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en erhvervsvirksomhed, der har modtaget varer til videre salg, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør det samme privilegium for afgiftens beløb, som i henhold til stk. 1, 1. punktum, tilkommer statskassen over for afgiftspligtige virksomheder, for de varer, der er leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.

Lov om forbrugsbegrænsede foranstaltninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 371 af 6. september 1967.

§ 23. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldlovens § 101.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en handlende, der har modtaget afgiftspligtige varer til videre salg, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør den samme privilegerede stilling for afgiftens beløb, som i henhold til stk. 1, 1. punktum, tilkommer statskassen, for de varer, der er leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.

Lov om afgift af konsum-is, jfr. lovbekendtgørelse nr. 372 af 6. september 1967.

Forslaget.

6. Lov om tobaksafgifter, jfr. lovbekendtgørelse nr. 370 af 6. september 1967, som ændret ved lov nr. 67 af 15. marts 1968, § 29, stk. 1 og stk. 3.

7. Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 371 af 6. september 1967, § 23, stk. 1 og stk. 3.

Gældende formulering.

§ 6, stk. 3. Statskassen er privilegeret fordringshaver for afgiftens beløb overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c.

Stk. 4. I tilfælde, hvor en erhvervsvirksomhed, der har modtaget varer til videresalg, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør det samme privilegium for afgiftens beløb, som i henhold til stk. 3 tilkommer statskassen over for afgiftspligtige virksomheder, for de varer, der er leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.

Lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 373 af 6. september 1967.

§ 27. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldlovens § 101.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en handlende, der har modtaget varer til videresalg, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør det samme privilegium for omsætningsafgiftens beløb, som i henhold til stk. 1, 1. punktum, tilkommer statskassen over for afgiftspligtige virksomheder, for de varer, der er leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.

Lov om almindelig omsætningsafgift, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 3. januar 1968.

§ 24, stk. 2. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i denne lov omhandlede afgifter i overensstemmelse med konkurslovens § 33, 2, c.

Lov om afgift af benzin, jfr. lovbekendtgørelse nr. 33 af 20. februar 1968.

Forslaget.

8. Lov om afgift af konsum-is, jfr. lovbekendtgørelse nr. 372 af 6. september 1967, § 6, stk. 3 og 4.

9. Lov om omsætningsafgift af chokolade og sukkervarer m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 373 af 6. september 1967, § 27, stk. 1 og stk. 3.

10. Lov om almindelig omsætningsafgift, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 3. januar 1968, som ændret senest ved lov nr. 200 af 31. maj 1968, § 24, stk. 2.

Gældende formulering.

§ 4, stk. 3. Skyldig afgift efter nærværende lov kan inddrives ved udpantning. For afgiften haves samme fortrinsret som fastsat i toldlovens § 101 for skyldig kreditopløgstold.

Lov nr. 118 af 3. maj 1961 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst.

§ 19, stk. 5. De i medfør af stk. 1-4 pålignede afgifter kan inddrives ved udpantning. For skyldige beløb er statskassen privilegeret fordringshaver overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2, c.

Lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 53 af 20. februar 1967.

§ 28, stk. 4. Arbejdsgivernes bidrag, der i mangel af rettidig betaling kan inddrives ved udpantning, opkræves af vedkommende forsikringsselskab (-forbund) sammen med præmierne (medlemsbidragene) for lovpligtig ulykkesforsikring og indbetales til arbejdsdirektoratet. Fra arbejdsgivere, der i henhold til § 15 i ulykkesforsikringsloven af 20. maj 1933 med senere ændringer er fritaget for at afgive risiko efter loven til et anerkendt selskab, sker indbetalingen direkte til arbejdsdirektoratet. I tilfælde af arbejdsgiverens konkurs ligestilles fordringen på de forfaldne bidrag med de i konkursloven af 25. marts 1872 § 33, nr. 2, omhandlede fordringer. Nærmere regler....

Lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968.

§ 19, stk. 1. Såfremt arbejdsgiveren skal udrede ydelserne efter loven, ligestilles fordringerne herpå med de i konkursloven af 25. marts 1872, § 33, nr. 2, omhandlede fordringer, og de kan på direktoratets foranstaltning inddrives ved udpantning.

Forslaget.

11. Lov om afgift af benzin, jfr. lovbekendtgørelse nr. 33 af 20. februar 1968, § 4, stk. 3, 2. pkt.

§ 6.

I § 19, stk. 5, i lov nr. 118 af 3. maj 1961 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst ophæves 2. pkt.

§ 7.

1. I § 28, stk. 4, i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 53 af 28. februar 1967, ophæves 3. pkt.

2. I lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968 affattes § 19, stk. 1, 2. pkt. således:

„Såfremt arbejdsgiveren skal udrede ydelserne efter loven, kan fordringerne herpå ved direktoratets foranstaltning inddrives ved udpantning“.

Gældende formulering.

Medhjælperlov nr. 156 af 31. maj 1961.

§ 30. I konkursboer samt dødsboer, i hvilke arv og gæld ikke er vedgået, nyder medhjælperen fortrinsret for løn og kostpenge, jfr. § 7, i overensstemmelse med § 33, nr. 2 f, i lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs m. v., og § 44 i lov nr. 155 af 30. november 1874 om skifte af dødsbo og fællesbo m. v. Fortsættes et bestående arbejdsforhold i henhold til § 29 med boet, fyldestgøres medhjælperens krav for tiden efter konkursen eller dødsfaldet som massekrav.

Lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 131 af 29. april 1964.

§ 2 a, stk. 4. Bestemmelsen i § 3, stk. 5, finder anvendelse på de i stk. 1-3 omhandlede godtgørelseskrav.

§ 3, stk. 5. De heromhandlede erstatningskrav er i konkurstilfælde privilegerede på samme måde som løn efter konkurslovens § 33, nr. 2 f.

Forslaget.

§ 8.

1. I *medhjælperlov nr. 156 af 31. maj 1961*, som ændret ved lov nr. 149 af 13. maj 1964, ophæves § 30.

2. I *lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 131 af 29. april 1964*, ophæves § 2 a, stk. 4, og § 3, stk. 5.